

Ѡ. Два: кога̀то е дѣлѣ́телно Ѡ е́днѧ цѣ́фра, ѧ кога̀то е Ѡ по́вечѣ цѣ́фры.

Б. Ка́къ сѧ прѧви дѣлѣ́нїето, кога̀то е дѣлѣ́телно сѧмо Ѡ е́днѧ цѣ́фра?

Ѡ. Това̀ дѣлѣ́нїе сѧ прѧви та́ко: пѣсѣ́ваме дѣлѣ́теля при дѣлѣ́мото чѣсло̀, прегра́ждаме гѧ сѣсѣ́ е́днѧ прѣчка, тѣг-
лимъ ѧ по́дх дѣлѣ́теля е́днѧ прѣчка, по́дх
ко́мто пѣсѣ́ваме ко́лѣкостѣта. По́слѣ́
гле́даме пѣрвата цѣ́фра на дѣлѣ́мото чѣ-
сло̀ ко́лко пѣти Ѡ́бѣма дѣлѣ́теля, ѧ
ко́лко пѣти го̀ Ѡ́бѣма, то̀ е ко́лѣкостѣ́,
ѧ пѣсѣ́ваме го̀ на мѣ́стото на ко́лѣкостѣ́-
та, о́умножа́ваме го̀ сѣсѣ́ дѣлѣ́теля ѧ
ѧзведе́нїето ѧзва́ждаме ѧзѣ́ цѣ́фрата на
дѣлѣ́мото чѣсло̀, ѧ Ѡ́ста́тока пѣсѣ́ваме
по́дх нѣм: сѣ́маме до Ѡ́ста́тока вто́ра-
та цѣ́фра ѧ гле́даме ко́лко пѣти Ѡ́бѣма
дѣлѣ́теля, ѧ пѣсѣ́ваме ко́лѣкостѣ́ вто́ра
цѣ́фра. Така̀ прѧвимъ догдѣ́ стѣ́гнемъ до
кра́й.